

“Dayatmalarla iyi noktalara gitmiyoruz”

Tıp Dünyası – ANKARA- Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi doçent temsilcisi **Doç. Dr. Ali Düzova**, Yükseköğretim Kurumu’nun tıp fakültelerine yönelik “rotasyon” kararına ilişkin olarak, **“Bileşenlerini içine almayan çözümlerin başarıya ulaşması mümkün değildir. Bu karar da çözüm olmayacak, aksine yeni sorunlar yaratacaktır. Dayatmalarla iyi noktalara gitmiyoruz”** değerlendirmesini yaptı.

Doç. Dr. Ali Düzova, **Tıp Dünyası**’nın sorularını yanıtladı:

-YÖK’ün tıp fakültelerine yönelik rotasyon kararını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Önce şunu söylemek istiyorum: Aşağı yukarı bir buçuk yıldır -yani yaklaşık 2007 güz döneminden beri- Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi’nin kadro kullanma istekleri karşılanmadı. Bununla ilgili farklı süreçler yaşamaktayız, başta norm kadro olmak üzere. En son rakamlara göre, 27 tane doçent unvanını almış, ama kadro kullanma isteği karşılanmadığı için doçent kadrosuna atanamayan, yine 20’den fazla profesör olmayı hak eden ancak ataması yapılmayan arkadaşımız var. Böyle bir sıkıntı yaşarken, bunun üzerine iki hafta önce YÖK bu kararını açıkladı ve şimdi de herkesin gündemini meşgul ediyor. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden 26 tane öğretim üyesi isteniyor, bunun 9 tanesi de pediatri bölümünden. Bunun kıstaslarının ne olduğunu bilmiyoruz gerçekten; hangi fakülteden, hangi bilim dallarından, kaç öğretim üyesi nasıl belirlendi?

- YÖK’ün bu kararının ardından öğretim üyelerinin tepkileri ne oldu?

Bu noktaya gelmesinin nedeni öğretim üyeleri değil. Hatta bu noktaya gelinmemesi açısından, hemen her dönem öğretim üyelerinin, üniversitelerin uyarıları oldu. Her şehre bir üniversite açılması gerekmiyor, üniversite demek sadece binanın yapılması demek değil. Üniversiteyi oluşturan asıl öge öğretim üyeleri. Ve orada görev yapacak öğretim üyelerinin de gönüllü olması gerekiyor. Orada bir iklimin oluşturulması gerekiyor. Bilimsel bir ortam, her fikrin tartışılabildiği bir ortam yaratmaya çalışıyorsunuz. Bu zorlamayla olacak bir şey değil diye düşünüyoruz. Şu an var olan öğretim üyesi eksikliğini gidermeye çalışırken, bileşenleri içine almayan bir çözümün başarıya ulaşması mümkün değil. O nedenle kararsamalarında üniversitelerin, ilgili birimlerin, yan dalların, öğretim üyelerinin mutlaka görüşleri alınmalıydı. Yine bu istekte bulunan 13 merkezde bazı temaslar sonucu ortaya çıktı ki, doğrusu bazı merkezlerin spesifik olarak diğer merkezlerden böyle bir isteği de yok. Onlar kadro istiyorlar.

- Öğretim üyelerini gönderen üniversiteler açısından neler aksayabilir?

Her üç alanda da ciddi aksaklıklara neden olacak: Hem eğitimde, hem araştırmada, hem de hizmetin kalitesinde. Öğretim üyelerinin görevi yalnızca ders vermek değil, bulundukları üniversitelerde diğer sorumlulukları var. Burası sonuçta ülkenin önde gelen üçüncü basamak merkezlerinden bir tanesi. Bir kısmı uluslararası olan çok önemli araştırmalar, verilen çok özel hizmetler var. O özel hizmetleri verenler sadece kişiler değil, merkezlin kendisi, olanakları. Bir nefrologun tek başına vereceği hizmet ile patoloj, cerrahi birim, diyaliz merkezi ve yoğun bakım ünitesi ile vereceği hizmetler çok farklı şeylerdir. Yani şunu söylemeye çalışıyorum; öğretim üyesinin deneyimli ve donanımlı bir üçüncü basamak hastanesindeki performansı, henüz kurulma aşamasında olanakları kısıtlı olan bir merkezdeki performansı ile kıyaslanamaz.

YÖK, 27 tıp fakültesinden yaklaşık 250’den fazla öğretim üyesinin, 13 tıp fakültesinin ihtiyacını karşılamak üzere 2009-2010 eğitim yılı için, en az 1 yıl süreyle “geçici olarak görevlendirileceğini” açıkladı. YÖK’ün konunun bileşenlerini dahil etmeden aldığı bu karar tıp fakültelerinin ve öğretim üyelerinin tepkisini çekti. Konuyu, 26 öğretim üyesinin istendiği Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden doçent temsilcisi Doç. Dr. Ali Düzova Tıp Dünyası için değerlendirdi.

Yani bu anlamda, yetişmiş bir öğretim üyesini daha az verim alacağınız, alt yapısı yetersiz bir yere göndermenin çok akılcı olmadığını da düşünüyorum.

Bunun dışında; bir anda tüm ailenizi götüremezsiniz, burada okula devam eden çocuklarınız veya daha çok küçük olan çocuklarınız var, eşinizin işi var. Bunların hepsini bırakıp, aile bütünlüğünü bozup başka bir yere gitmenin çok yararlı olacağını düşünmüyorum. Hem buradaki merkez açısından, hem de gidilen merkez açısından. Az önce söylediğim gibi bazı merkezlerin böyle bir isteği de yok üstelik. Onların böyle bir isteği olmadığı halde gitmeniz durumunda, nasıl karşılanacaksınız belli değil. Orada olumlu bir çalışma ortamı olacak mı, kaç öğrenciye eğitim verilecek? Beklenen yalnızca ders vermek midir, başka bir hizmet de bekleniyor mu? Bu (hasta hizmeti) hizmetin yürütülmesi YÖK’ün sorumluluğunda mıdır? O tarafta bunun için çalışırken, buradaki hizmetin aksamasının sorumlusu kim olacaktır, gibi kaygı verici pek çok soru var.

- Bu kadar belirsizliğin olduğu yerde, YÖK’ün böyle bir karar almasının nedeni ne olabilir sizce? İş bilmezlikten mi, yoksa kadrolaşma vs. gibi başka niyetlerle mi bunları yapıyorlar?

Bu niyet okumak olabilir ancak. Bunun en doğru yanıtını YÖK’teki görevliler verebilir ama ben en azından bunun doğru bir adım olmadığını söyleyebilirim. Arkasında başka bir düşünce var mıdır, ardından başka bir adım gelecek midir, onu söylemek çok iddialı olur herhalde.

- Peki şunu nasıl değerlendiriyorsunuz; bir yandan böyle bir öğretim üyesi açığı var deniyor ve böyle bir uygulama getiriliyor, bir yandan da ardi ardına tıp fakültesi açılıyor, tıp fakültelerinin kontenjanları yükseltiliyor?

Burada gerçekten bir paradoksal durum var. Birçok tıp fakültesinde öğrenci sayısını yüzde 30-40 düzeyinde arttırıldı. Önümüzdeki yıl da böyle bir artış isteniyor. Gerçekten öğrenci sayısını bu şekilde arttırıp, kadro ihtiyacını karşılamayıp, hatta bir de var olan kadrosunun bir kısmını başka yerlere aktarmak ve ardından iyi hekimler yetiştirilmesini beklemek –diploma almaktan bahsetmiyorum bakın- çok gerçekçi bir yaklaşım olmaz.

- Bu bir mecburi hizmet aslında değil mi?

İşlerin bu noktaya gelmesinin nedenlerinden biri bence mecburi hizmet. Özellikle uzmanlık ve yan dal uzmanlığı sonrası mecburi hizmetin olması işlerin bu noktaya gelmesinin sebebi olabilir. Şöyle ki, bugün yan dal uzmanlığı süresini tamamlamış olan ama az önce saydığımız gerekçelerle mecburi hizmete gitmemek için yan dal sınavına girmemiş, o nedenle o alanda uzmanlığını almamış ve ilgili alanlarda öğretim üyeliklerine başvuru yapamayan uzmanlar var. Hematolojide yan dal uzmanlık

başvuruları oldukça azaldı. Benzer alanlarda da, nefroloji, kardiyoloji gibi, yan dal uzmanlığını tamamlamadığı için, diyelim ki A üniversitesinde bu alanlarda öğretim üyesi açığı ortaya çıkıyor. Yan dallar için mecburi hizmetlerin üniversitelerde yapılması sağlanırsa, başlangıçta kısmen de olsa, öğretim üyesi açığı için bir soluk alınması sağlanabilir. Ama şu anda böyle bir uygulama yok, yan dal uzmanlığı için mecburi hizmet üniversitelerde yapılmıyor. Bu nedenle arkadaşlar yan dal sınavlarına girmiyorlar. Başta da söylemiştik, sorunun bileşeni olan kişileri ve kurumları da karar mekanizmalarının içine alırsanız bir sonuca ulaşılabilir. Dayatmalarla iyi noktalara gitmiyoruz. Bu, hem bu alanda eğitim alan kişiler için sancılı bir süreç yaratıyor, hem de bir türlü öğretim üyesi açığı kapatılamıyor. Çünkü öğretim üyesi bir anda yetişemez. Şunun gerçekten bir kontrast olduğunu düşünüyorum: Köklü üniversitelerdeki yetişmiş öğretim üyelerini deyim yerindeyse söküp başka bir yere dikeyorsunuz, ondan hemen bir verim almanız beklenemez.

- Gitmek istemeyenler için bir yaptırım var mı? Gitmek istemezlerse ne olacak?

Aslında gelen isteklerde yaptırımın ne olacağı belli, 41. Madde diyor ki, eğer böyle bir görevlendirme gelir ve o görevlendirmeyi kabul etmezseniz, istifa etmiş sayılırsınız, istifa ettiğiniz zaman da bir daha yüksek öğrenim kurumunda veya diğer kamu kuruluşlarında çalışamazsınız diyor.

- Bu mecburi hizmetin de ötesinde o zaman, bu bir mahkumiyet adeta?...

En hafif ifade ile, adil bir yaklaşım değil.

- Peki bu girişimin önlenmesi ya da bundan vazgeçilmesi için neler yapılabilir konusunda ne tür görüşler ve öneriler var?

Neler yapılabilir diye düşündüğümüz zaman ilk akla gelen şeyler; -tabi bunlar üzerinde daha detaylı düşünmek gerek- tek tek birkaç kişiyi göndermekten ziyade, deneyimli merkezlerle yakın olan yerler için “kardes merkez” gibi bir yaklaşımla gelişmelerine destek verilebilir. Örneğin biz pediatri bölümü olarak yakınımızda yeni kurulan bir pediatri bölümünün gelişmesine yardımcı olabiliriz. Ama bunu sağlarken, buradaki merkezin araştırmalarının, eğitiminin, hizmetin aksamamasına, öğretim üyelerinin aile bütünlüğünün bozulmamasına özen göstererek, orada konaklama şartları sağlanarak, ekonomik olarak bir mağduriyet yaratmadan, ama bunları hiçbir zaman dayatmalarla değil de, ikili görüşmelerle bunu sağlamak lazım. Hacettepe Üniversitesi’nin her zaman böyle işbirlikleri oluyor zaten, halen Kastamonu ve Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakülteleri destekleniyor. Son 8 yılda Pediatri Anabilim Dalı’na geliştirmek olan yeni kurulan üniversitelerden, 50 civarında eğitim almak için gelen uzman oldu. Ama bunların önemli bir kıs-

mının geldikleri üniversitelere geri dönmeye başladığını görüyoruz. Özellikle yeni kurulan üniversitelerde yardımcı doçentlik basamağı, yan dal yapmak için bir ara basamak olarak kullanıldı, daha sonra pek çok arkadaşımız doçent olup, haftasında o merkezlerden ayrıldılar. Bütün bunlardan ders alması gereken kurumlar var. Son dönemlerde Doğu Anadolu’daki bazı üniversitelerden öğretim üyeleri merkez şehirlerdeki devlet hastanelerinde görevlendiriliyor veya buralara atanıyor. Arkasından, bu sefer de tam tersine büyük şehirlerdeki üniversitelerden bu şehirlere öğretim üyelerinin gitmesi sağlanmaya çalışılıyor. Bu gerçekten bir paradoks. En azından yapılan işte bir bütünlük olmadığını gösteriyor.

- Son olarak şunu sormak istiyorum. Son dönemde bu alanda atılan diğer adımları da dikkate alarak; tıp fakültesi kontenjanlarının artışı, rotasyon meselesi, tam gün vs. tüm bunlara bütünlüklü olarak baktığınız zaman nasıl bir tablo görüyorsunuz?

Sağlık alanında çalışan bir kişinin ilk söyleyeceği herhalde bunun çok sağlıksız olduğu. Bunların hiçbirisi çözüm olmayacak. Çözüm üretmeyeceği gibi yeni sorunlara neden olacak. Sağlık Bakanlığı, YÖK, mesleki örgütümüz (TTB) ve üniversiteler birlikte çalışma/çözüm arama kültürünü yaratmadıkça bu sorunu çözemeyiz.

- Çok teşekkür ederim.

Doç. Dr. Ali Düzova

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Anabilim Dalı öğretim üyesi. İstanbul Galatasaray Lisesi’ni ve Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi’ni bitirdi. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi’nin Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı’nda pediatri uzmanlık eğitimi 1998’de, pediatrik nefroloji yan dal uzmanlık eğitimi 2001’de tamamladı. 2005 yılında doçent oldu.

2003-2004 yılları arasında TÜBİTAK-NATO-B1 bursu ve International Society of Nephrology (ISN) bursu ile ABD’de, Case Western Reserve University’de (Cleveland-Ohio) 1 yıl çalıştı.

2003-2004 akademik yılı Hacettepe Üniversitesi Bilimde Teşvik Ödülü’nü, 2006 yılı Türkiye Bilimler Akademisi Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanlarını Ödüllendirme Programı (TÜBA-GEBİP) ödülünü aldı.

Çocukluk çağı böbrek hastalıkları ve romatolojik hastalıklar ile ilgilenmektedir.

2008 yılından itibaren Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Doçent Temsilcisi’dir.

Aradabir...

TTB; Bugünkü Görünüm ve Sağlık Hakkının Savunulmasına Dair

Doç. Dr. Muzaffer Eskioçak*

*Ben masmavi bir deniz olacaktım
Sense üzerimde hiç sönmemesine parlayan güneş
Ben sınırlı göllerde adım hep
Sense çıkmasın dağların ardından*

Tuğrul Asi Balkar

Bu yazının yazılma gerekçesi: TTB’nin varolan bilimsel ve örgütsel kapasitesinin altında etkinlik ve hoşnutsulukla çalışmakta olduğuna dair hissedişim ve daha iyisini yapmıştık, elimizden daha iyisi gelire inanış ve arayışım. Yazının kısıtlılığı ise: yazılanların hissettikleriyle sınırlı olması. Yanlış anlaşılmayacağımdan emin olarak ve eksik, hatalı tanımlayışlarımın iyi niyetime atfedileceği inanışıyla sunduğum yazıda objektif kanıt arayışında olacıkların devamını okumamasını öneririm.

Dün’den kalan: Dünya, ülkemiz, sağlık ortamı, mesleğimize ilişkin değerlendirmelerde isabet ve tavrı alışlarda doğruluk, yerindelik ve cesaretten kalan hegemonya. Bu hegemonyanın oluşmasında bir çırpıda sayılabilecek değerlendirmeye ve tavrı alışlar:

- İdamlara karşı yaşamı savunma, idamlar sırasında hekim tavrına ilişkin etik tavrı,
- İşkence-insan hakları ihlallerine karşı duruş, bilgilendirme, belgelemeyi yüklevlendirme, belgeleyen meslektaşlarla dayanışma, hekimlerin kanaat özgürlüğünü savunma, davaları izleme,
- Sağlıkta ticari dönüşüme karşı halktan yana tavrı; bilgilendirme, dava açma, referandum, sağlıktan dönüşümün zararlarını tespit, halkın sağlık hizmetlerine erişim hakkı için öneriler geliştirme

- Mesleki haklar, özlük hakları mücadeleleri; Beyaz yürüyüşler, GöREV etkinlikleri, yasa önerileri, açılan davalar, toplanan imzalar...
- Olağandışı durumlarda hizmet sunma, hazırlık kültürünün oluşum ve yayılmasına bilimse katkı
- Mezuniyet öncesi, mezuniyet sonrası, sürekli tıp eğitimi, mesleki gelişim eğitimi,
- Kongreler, dergiler, raporlar, kitaplar, broşürler...

Ankara’daki üyelerden oluşan Merkez Konseyi (MK) bu hegemonik gücün temsilcisi. Kollar, dergiler, enstitü, çalışma grupları kurumsallıklarını önemli ölçüde tamamladı, hegemonyaya güç kattı, ortak oldu, kimi zaman özerklik gösterdi. Merkez Konseyi’nin hegemonyası ve kol ve diğer birimlerde emek verenlerin amaç birliği çoğunlukla mücadeleye işlevsel katkıyı sağlayıcı durumdaydı.

Bugünlerde olan: MK üyelerinin değişik illerden seçilbilmesini sağlayan süreç hegemonya görüntüyü bulanıklaştırdı. MK üyelerinin coğrafi uzaklıkları, önseçim(ler)deki burukluklar, Ülkemiz’in siyasi gündeminde farklı bakış ve tavrı alışlar, muhalefetin her alanda daralmasına ve ayrışmasına paralel olarak çalışmalara katkının süreklilik ve yoğunluğunda azalma ve farklı önceliklere odaklanma sorunları, işyeri hekimliği kurs gelirlerinde azalmanın hareket alanını daraltıcı etkisinin sonuçları hissedilmekte.

Kollar, dergiler, enstitüdeki ve çalışma grupları belirledikleri faaliyet alanlarında yoğun bir çalışma yürütüyorlar, ancak özerklik alanlarının genişliği ve çalışmalarda sinerji yaratma sorunlu gibi görünüyor. Üretilen enerjinin-birikimin TTB hegemonyasına kattığı güç azalıyor.

Halkımızın sağlığına, özlük haklarımıza ilişkin hayallerimiz, mücadelemiz ve gerçeklik arasındaki uçurumun kahredici derinliği bizi, bu oluşun gerçek sorumluları yerine, bize yöneltiyor.

Ne yapmalı?

TTB MK, kollar, dergiler, enstitü ve çalışma gruplarıyla birlikte öncelikleri ve çalışma sistematiğini yeniden çalışmalıdır. GYK aracılığıyla ile programı toplumsallaştırmalıdır.

Nasıl yapmalı?

Sağlıklı yaşama, sağlık hizmetlerine erişme hakkına erişime yönelik saldırının en yoğun olduğu bu dönemde, bu saldırının kurbanları olacak tüm kesimleri haklarına sahip çıkmaya çağırma zamanıdır. Bu çağrı yalnızca TTB’nin çağrısı olmaktan çıkarılmalıdır.

Bu çağrıyı neo-liberal küreselleşmenin zehirli makro-mikro milliyetçi, ayrıstıcı, ötekileştirici dilinden korumalı, geleceğimizde var olan ve geleceğe devam ettirme iddiasını taşıdığımız üretim ilişkileri temelinde kapsayıcı, kardeşleştirici, birleştirici dilimizle olmalıdır.

O halde;

Biz değilsik kim?

Şimdi değilse ne zaman?

Tez tutalım elimizi iyi şeyler yapmada!

** Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi
Halk Sağlığı Anabilim Dalı*

Benim bir hayalim var...

14 Mart Tıp Bayramı ve Sağlık Haftası dolayısıyla Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Morfoloji binasında tören düzenlendi. Hacettepe Üniversitesi Dönem 5 öğrencisi Emine Nihan Çeldirme’nin törende yaptığı konuşmayı sunuyoruz.

Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin Sayın Başkanı ve Saygıdeğer Konuklar;

Bugün arkadaşlarım adına buradayım. Eminim hepinizin bu mesleğe başlarken hayalleri vardı, ben de size bizim hayallerimizi aktarmak istiyorum.

Benim bir hayalim var; ülkemde

bir devlet hastanesinde, bir sağlık ocağında, eğitimim boyunca öğrendiklerimle hastalarımı iyileştirmek. O şehirdeki, o kasabadaki, o köyedeki insanları, kapı kapı dolaşıp tedavi etmek istiyorum. Hizmet etmekten kaçmıyorum. Beni böyle yetiştirdiler hocalarım. Bu mesleği de bu yüzden seçtim.

Benim bir hayalim var; okulumu bitirip bilimsel araştırmalar yapmak. Bu araştırmalarım, ülkemizin adını dünyaya duyurmak. Dünyada kalıcı bir iz bırakmak istiyorum. Keşfettiklerimle, çaresini henüz bilemediğimiz bir hastalığı daha iyileştirmek istiyorum.

Benim bir hayalim var; cerrah olmak istiyorum. Kimilerine çok korkutucu geliyor, biliyorum. Ama ben a-

meliyathanede olmak, masada yatan hastamın hayatını, ona geri vermek istiyorum. Onu kanserden kurtarmak. Bunu kimse bana direttiği için değil, bu hayallerle doğduğum için istiyorum.

Benim bir hayalim var; iç anadolunun, karadenizin bir köyünde, ebe hanımla beraber, Atatürk’ün vefakar, cefakar Anadolu kadınlarından ikisi olarak yeni çocuklar dünyaya getirmek istiyorum. Ülkeme hizmet edecek sağlıklı, akıllı, çalışkan, üretken yeni nesiller. Vakti geldiğinde benim yerimi alacak nesiller.

Benim bir hayalim var; bir üniversitede hoca olmak istiyorum. Benim gibi, hatta benden daha iyi öğrenciler yetiştirmek. Usta çırak ilişkisi ile ken-

di hocamdan öğrendiğim bu ulvi mesleğin inceliklerini, öğrencilerime aktarmak istiyorum.

Benim bir hayalim var; sağlık sistemimizde gördüğüm eksikleri halkıma gösterip, **“halkım kanmayın bunlara”** demek istiyorum. Doktorlarınız sizin için çalışıyor, aramızda iktidarlar girmemeli. Yarın onlar gider, yine biz beraber bu topraklarda kalırız.

Benim bir hayalim var; bir meslek grubunun, hem de böyle yüce bir meslek grubunun bir üyesi olmak, kendimi bu camiaya ait hissetmek. Bizler birbirimizi kötüleyerek değil, hep beraber olursak, olması gerekeni, doğruları vatandaşlarımıza öğretmek, bu ülkeyi Atatürk’ün gösterdiği seviyeye

taşıyabiliriz. Benim hayalim bu ülkenin evrensel düşünüp, yerel üreten zeki bir genci, bir bireyi olmak.

Benim bir hayalim vardı; şimdi herşey belirsiz, karışık. Şimdi bir TUS var herşeyi karıştıran, bizi bir yarışa daha sokan, ama uğraştığımız şey hep aynı, hep insan.

Hocalarım, arkadaşlarım hayallerime siz de katılın. Hepimiz umuduz biz, işte şunun şurasında azıcık zamanımız kaldı. Sonra hepimiz ülkemiz için çırpınan bir avuç genç doktor olacağız. Bu umudu yeşertmek için birazcık destek de siz büyüklerimizden istiyoruz.

Bayramımız kutlu olsun

Teşekkür ederim. Saygılarımla.

Emine Nihan Çeldirme

YÖK'ten tıp fakültesi öğretim üyelerine rotasyon mahkumiyeti:

Ya git, ya istifa et!

YÖK, 27 tıp fakültesinden 250'yi aşkın öğretim üyesinin, 13 tıp fakültesinin ihtiyacını karşılamak üzere, 2009-2010 ders yılı için en az 1 yıl süreyle "mecburi hizmet"e tabi tutulacağını açıkladı. Gitmeyen öğretim üyeleri, istifa etmiş sayılacak.

baş tarafı sayfa 1'de ■ ihtiyaç talebinde bulunmadıkları, kadro istedikleri ortaya çıktı.

TTB'den sert tepki

YÖK'ün "mecburi hizmet" kararına tepki gösteren Türk Tabipleri Birliği, 5 Mart günü Ankara, İstanbul ve İzmir'de TTB Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu (U-DEK) ve tabip odaları temsilcilerinin katılımlıyla eş zamanlı basın toplantıları düzenledi. Toplantılara uzmanlık dernekleri ve tıp fakülteleri geniş destek verdi.

Ankara'da tıp fakültelerinin ve 50'yi aşkın uzmanlık derneğinin temsilcilerinin katıldığı toplantıda konuşan TTB Merkez Konseyi üyesi **Prof. Dr. İskender Sayek**, "Bu uygulamanın başlatılmadan durdurulmasını, gerçekçi bir planlamayla eğitici yetiştirilerek, toplum sağlığı açısından kalıcı bir yarar sağlanmasını bekliyoruz" diye konuştu. Türkiye'de tıp eğitime katkı sunan her öğretim üyesinin eğitime destek vermek isteyeceğinin altını çizen Sayek, "Ama YÖK'ün bu uygulamada amacının ne olduğu anlaşılamamış, hatta kaygı duymamıza yol açmıştır" dedi.

Popülist kaygılarla tıp fakültesi açılmasının sonucu

Bu alanda yıllardır planlama yapılmaksızın, neredeyse her ilde popülist kaygılarla ve altyapı hazırlıkları olmaksızın yeni tıp fakültesi ya da eğitim hastanesi açıldığına dikkat çeken İskender Sayek, "Bu durum altyapı tamamlanmadan ve eğitici insan gücü yetiştirilmeden tıp fakültelerinin açılmasının sonucudur. Özellikle çoğu mezun vermiş bu tıp fakültelerinin temel tıp bilimleri, klinik bilimler ana dallarında eksikleri olması eğitim açısından kaygı vericidir" diye konuştu.

Sayek, görevlendirme yapılması planlanan tıp fakültelerinden farklı illerdeki eğitim hastanelerine 130'dan fazla sınavsız ve önemli bir kısmı hukuk dışı bir biçimde şef ve şef yardımcısı ataması yapıldığına da dikkat çekerek, "Gelişmekte olan üniversitelerin çoğunda, üç büyük kentte, tersine göçle ciddi bir kan kaybı söz konusudur. Şimdi

Örnek Bir Tıp Fakültesi

YÖK'ün listesinde yer alan tıp fakültelerden sadece birisine 37 Anabilim ve Bilim Dalı için 100'e yakın görevlendirme yapılması planlanmaktadır. Bu fakülte 2000 yılında kurulmuş ve 2003 yılında öğrenci almaya başlamış ve 2004 yılında YÖK tarafından Anabilim Dallarının kuruluşu izni verilmiştir. Biyokimya, Histoloji, Anatomi, Tıbbi Biyoloji, Mikrobiyoloji gibi Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dallarının bile kurulmadan bir tıp Fakültesinin kurulmuş olması ve öğrenci alması kabul edilemez bir gerçektir. Bugün bu fakültenin sadece 16 öğretim üyesi vardır, bunların ikisi profesör, kalanları yardımcı doçenttir. İlginçtir ki bu iki profesör şu anda Ankara'da bir eğitim hastanesinde şef olarak görevlidir. Kadrosunda bulunan iki profesörün, Ankara Atatürk Eğitim Hastanesi'nde görevlendirildiği bilinmektedir. Şimdi bu üniversiteye başka üniversitelerden bu alanlarda da görevlendirme istenmektedir.

bir yanlış uygulama başka bir yanlış uygulamayla telafi edilmeye çalışılmaktadır" tespitini aktardı.

Verim alınması güç

Geçici görevlendirmelerin öğretim üyelerinin aile bütünlüklerini bozacağını, görevlendirme talep edilen fakültelerdeki hizmetlerin de aksamasına neden olacağını belirten Sayek, "Alt yapı olanakları göreceli olarak kısıtlı olan bu tıp fakültelerinin bazılarında üst düzey teknoloji gerektiren dallarda geçici bir süre görevlendirme istenmesi bu görevlendirmelerin veriminin pek de iyi olamayacağını düşündürmek-

YÖK Yasası'nın 41. maddesi

Madde 0041: Öğretim üyesi ihtiyacının karşılanması
(...) Bu madde hükümlerine göre veya 40. maddenin (b) fıkrası hükmüne göre yapılan görevlendirmelerde tebliğat, işten ayrılma, mehil müddeti ve işe başlama konularında Devlet memurlarına ilişkin hükümler uygulanır.
Bu madde veya bu Kanunun 40 ıncı maddesinin (b) fıkrası hükümlerine göre yapılan görevlendirmelerde, görevlendirme kararında görev süreleri belirtilir. Bunlara özlük hakları kurumlarında devam etmek kaydıyla görev yapacağı kurumun bulunduğu yer ve özelliklerine göre o kurum kadrolarında çalışanların yararlandıkları ödenek ve diğer haklar ve 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre geçici görev yolluğu, görev yapacağı üniversite bütçesinden ödenir.
Bu maddede veya bu Kanunun 40 ıncı maddesinin (b) fıkrasında belirtilen şekilde görevlendirildikleri kendilerine tebliğ edilenlerden kanuni süresi içinde göreve başlamayanlar istifa etmiş sayılır. Bu şekilde istifa etmiş sayılanlar, bu hizmeti yerine getirmedikçe herhangi bir yüksekokul eğitim kurumunda yeniden görevlendirilemezler ve diğer kamu kuruluşlarında çalıştırılmazlar.

tedir. Bu tür zorunlu görevlendirmelerle verim alınması oldukça güçtür" dedi.

Sayek, sorunun çözümüne yönelik olarak yeni tıp fakültesi açılmamasını, alt yapısı tamamlanmamış tıp fakültelerinin değerlendirilerek öğrenci alımının durdurulmasını, görevlendirmelerin zorunlu değil, gönüllü olmasını, bu tıp fakültelerine kadro verilmesini önerdi.

SGK hekimleri de geçici görevlendirmelerden rahatsız

baş tarafı sayfa 1'de ■ tabibi ve eczacı personelden "geçici görev" adı altında "rotasyon" yöntemi ile karşılanacak. Geçici görevlendirmelere gerekçe gösterilen "birlikmiş reçete ve faturalar" aslında mevcut il müdürlüklerinde inceleniyor. Esasen, kurumun yeniden yapılanmasının yükü çalışanlara yükleniyor ve personel mağdur ediliyor.

İzmir'den 64 kişi geçici görevlendiriliyor

SGK İzmir İl Müdürlüğü'nden 32 tabip, 2 dış tabibi ve 20 eczacının Van, Sivas, Şanlıurfa, Kahramanmaraş, Denizli, Elazığ, Erzurum, Balıkesir illerine "yenisi gelmeden eskisinin görevden ayrılmasını kaydıyla bu birimlere yeterli sayıda tabip, dış tabibi, eczacı ataması yapılncaya kadar" dönüştürümlü olarak görevlendirilmesi istendi.

"Rabbime sordum; Cleveland dedi"

baş tarafı sayfa 1'de ■ Kemal Unakıtan'ın kalmış olduğu kalp ünitesinde 1 günlük oda masrafı ise Ocak 2009 rakamlarıyla en üst sınır olan 3 bin 950 dolar.

Fatura 90 bin dolara kadar çıkabilir

Unakıtan Cleveland Clinik'e 11 Şubat 2009 tarihinde yattı ve 5 Mart 2009 tarihinde Türkiye'ye döndü. Unakıtan'ın hastaneden Türkiye'de döndüğü gün çıktığı varsayılırsa, tam 22 gün burada yatmış oluyor. Bu da, en düşük rakam olan günlüğü 1372

dolardan hesaplandığında bile 30 bin 184 dolar ediyor. Aynı hesap günlüğü 3 bin 950 dolarlık ücretten yapılrırsa, fatura 86 bin 900 dolara kadar yükseliyor.

"Rabbime sordum; dedi Cleveland"

Bakan Unakıtan'ın eşi Ahsen Unakıtan, ameliyat dönüşü İstanbul'da gerçekleştirdikleri basın toplantısında, Unakıtan'ın açıklamalarına ek olarak "Ya Rabbi bu ameliyat nerede iyi olur diye sordum. İçime Amerika'da Cleveland yazdı" açıklamasını yaptı.

**Rabbime sordum
"yürü ya kulum!" dedi.**

Karikatür: Dr. Seyfi Durnaz

Gündem...

TTB Ne Yapıyor?

Prof. Dr. Gençay Gürsoy

baş tarafı sayfa 1'de ■ Bu ortam içinde koşuşup dururken, Tıp Dünyası'nın bu sayısı için yazacağım yazıyı, TTB olarak faaliyetlerimizin genel bir değerlendirmesine ayırmayı düşündüm. Gerçi formel olarak Genel Kurullarımızda, GYK toplantılarımızda bu tür değerlendirmeler yapıyoruz ama çoğu zaman araya giren rutin işler ve çeşitli amaçlarla yaratılan suni gündemler nedeniyle anlamlı sonuçlar çıkaramıyoruz. TTB yönetim kadrolarında, kol faaliyetlerinde çalışan bunca gönüllünün, bunca aktivistin harcadıkları enerjinin çıktısı nedir? Bu çıktı harcanan enerjiye değişiyor mu? Sistem bütünüyle verimli mi? Bu yazıda kısaca bu sorulara yanıt aramaya çalışacağım.

Hemen belirtmeliyim ki, çalışmalarımızın genel bir dökümünü yaptığımız zaman, çok büyük bir çoğunluğunun, siyasi iktidarın alanımızla ilgili, bize yanlış, eksik ya da gereksiz gelen icraatını önlemeye ve özlük haklarıyla ilgili kayıpları elden geldiği kadar azaltmaya yönelik olduğunu görüyoruz. Büyük eğitim hastanelerine sınavsız şef ve şef yardımcısı atama işlemlerini, her aşamada yeniden yasal yollarla başvurarak durdurma çabalarımız, hem Merkez Konseyi'nin hem de hukuk büromuzun zamanının ve enerjisinin azımsanmayacak bir bölümüne mal oldu. Neticede bütün davalar kazanıldı ama boşluklardan yararlanan Bakanlık yüzlerce yasa dışı atamayı yapmakta sakınca görmedi. Bu yasa dışı atamalarla doğu ve güneydoğuda zaten yetersiz öğretim üyesi kadrosu ile hizmet vermeye çalışan birçok tıp fakültesinden toplam 135 doçent ve profesör, büyük kentlerdeki eğitim hastanelerine yerleştirildi. Boşaltılan tıp fakülteleri eğitimi sürdürmez hale gelince de, bu kez YÖK aracılığıyla gelişmiş tıp fakültelerinden zorla öğretim üyesi transfer etme çabasına girildi. Bu günlerde TTB ve birçok tabip odası, hiçbir nesnel değerlendirmeye dayanmayan bu afaki uygulamanın durdurulması ve soruna sürdürülebilir, makul çözüm yolları bulunması uğraşı içinde.

Son aylarda hekimlere yönelik şiddet olaylarının garpıcı bir şekilde sıklıkması karşısında ilgilileri ve kamuoyunu uyarmak için başka neler yapabileceğimizi tartışırken Ocak ayı ortalarında, İstanbul'da da kıdemli bir uzman meslektaşımız, işe geç geldiği gerekçesiyle başhekimin fiziksel saldırısına maruz kaldı. Hepimizi çileden çıkaran bu olayın doğurduğu öfke daha durulmadan, aynı arkadaşımızın eşi başka bir hastanede, bu kez bir grup eli sopalı sokak eşkiasının saldırısına uğradı. Her iki hastanede de savcılığa suç duyurusu, toplu basın açıklamaları, sağlık müdürlüğüne yürüyüşler düzenlendi. İki kez Sağlık Bakanı ile, iki kez Müsteşarla görüşüldü. Nihayet 11 Mart günü, yani olayın üzerinden iki aya yakın bir süre geçtikten sonra, müsteşardan gelen açıklama ile başhekimin görevden alındığı ve başka bir hastaneye atandığı haberi geldi.

Şiddet olayları ile ilgili bu yoğun trafik içinde, bir taraftan da üniversitelerde görev yapan meslek birliği ve meslek odası yöneticilerine yönelik, ibretlik bir YÖK kararının iptali için caba harcamak zorunda kaldık. Sadece TTB'yi değil bütün meslek örgütlerini ilgilendiren bu garip kararda, bu örgütlerin yönetim ve denetim kurullarında çalışan öğretim üyelerinin, 2547 sayılı YÖK yasasının 38. maddesine dayanılarak bulundukları üniversite rektör-lüklerinden izin almaları gerektiği ifade ediliyordu. Söz konusu 38. madde meslek kuruluşlarını kapsamadığı halde bu kararın neye dayanılarak alındığını sormak amacıyla YÖK'e yazdığımız yazıya gelen cevabı yanıta net bir açıklama yoktu. Bunun üzerine bir taraftan Danıştay davası açıldı, basın açıklamaları yapıldı, tedirgin olan öğretim üyeler yatıştırılmaya çalışıldı, bir taraftan da Barolar Birliği dahil olmak üzere, bütün meslek birliklerinin başkanlarıyla tek tek görüşülerek, bu anlaşılmasız karar konusunu YÖK Başkanıyla yüz yüze tartışma kararı alındı. Uzunca bir bekleme süresinden sonra YÖK başkanıyla heyet halinde yaptığımız görüşme sonunda, izin yerine "bildirim" yapılmasının yeterli olacağı sonucuna varıldı.

TTB'yi, Adli Tıp Uzmanları Derneği'ni ve birçok insan hakları örgütünü uzun bir süre uğraştıran başka bir konu, Adli Tıp Kurumu'nun Özmez olayı ile su yüzüne çıkan ve kamuoyuna yansıyan uygulamaları oldu. Başta bu olayla ilgili rapor olmak üzere kurumun birçok icraatının şaibeli olduğu konusunda oluşan kanaatler kamuoyunda kuruma karşı haklı bir güvensizlik duygusu doğurmuştu. TTB olarak ilgili örgütlerle birlikte birçok basın toplantısı, protesto gösterisi ve yazışma yapıldı. Kurumun özerk ve bilimsel yeterliliğe sahip bir yapıya kavuşturulması için öneriler geliştirildi. Medya tarafından da desteklenen bu yoğun çabaların sonunda kurum başkanı görevden alındı ve yerine donanım ve genç bir öğretim üyesi atandı. Ancak henüz kurumun muhtaç olduğu yapısal reformlar konusunda bir adım atılmış değil.

Geçtiğimiz 14 Mart'tan bu yana yaptığımız faaliyetlerin önemli bir bölümünü bir Dünya Bankası projesi olan Sağlıkta Dönüşüm Programı'na karşı 4 yıldan beri çeşitli araçlarla dile getirdiğimiz karşı çıkışlar oluşturuyor. Çok sayıda emek ve meslek örgütünü harekete geçirerek, burada saymaya gerek duymadığım

çok sayıda eylem türünü kullanarak dile getirdiğimiz bu itirazların, programın engellenmesine, bu programın en önemli ayağı olan Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası (SGSS) Yasası'nın kabul edilebilir derecede iyileştirilmesine yetmediğini hepimiz biliyoruz. Bu yasanın özellikle prim toplamaya dayalı finansman sisteminin çıkmazları konusunda, Bağ-Kur deneyimini anımsatarak, çeşitli Meclis komisyonlarında doğrudan ya da muhalefet partileri aracılığıyla yaptığımız dolaylı uyarıların, basın açıklamalarının, protesto eylemlerinin de bir sonuç vermediğini biliyoruz. Ancak SGSS'nin dar gelirli için getirdiği yükün bir oranda azaltılmasının ve kapsamın biraz da olsa genişletilmesinin TTB'nin harekete geçirdiği bu kolektif çabanın eseri olduğunu kimse inkar edemez.

Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın ikinci önemli unsuru olan "Aile Hekimliği" uygulaması konusundaki sorunlara, birliğimizin birinci basamakla ilgili yapılarının ortak bir değerlendirme yapmalarına kadar kapsamlı bir çözüm bulamayacağımızı biliyorum. Ancak bugün bu konunun artık ertelenemeyecek boyutlarda önem kazandığını, ilkel olarak uygun görmediğimiz bu istihdam türü hala "pilot" uygulama adını taşısa da fiilen bu görevi yapan binlerce meslektaşlarımızın bulunduğu unutmamamız gerekir. Kabul etmek zorundayız ki gösterilen çabalar belki uygulamanın istenilen boyutta yaygınlaşmasını engellemiş tir ama önceden derinlemesine bir strateji sap-tanmadığı için bu meslektaşlarımızın örgütle ilişkileri sorunlu hale gelmiştir.

Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın "performans" uygulaması konusunda, başından beri ileri sürdüğümüz ilkel itirazlara karşın elde ettiğimiz hiçbir olumlu sonuç yoktur. Bakanlıkta yaptığımız doğrudan görüşmelerde, performans kriterlerinin baştan aşağı kazanca endeksli olmasının doğurduğu sakıncaların kısa zamanda giderileceği ve daha bilimsel ve nesnel ölçekler bulmak üzere çalışmalar yapıldığı ifade edilmiş ancak bu güne kadar uygulamada anlamlı bir iyileştirme gerçekleşmemiştir. TTB adına olumlu sayılabileceğimiz tek sonuç uygulamanın sakıncaları konusunda söylediklerimizin zaman içinde birer birer doğrulanması olmuştur.

AKP iktidarının sağlık politikasının omurgasını oluşturan, hizmet üretimini kamudan özel girişime devretme süreci bütün çabalara karşın adım adım gerçekleştiriliyor. Teşviklerle pompalanan özel sağlık yatırımları kriz koşullarının kendini iyiden iyiye hissettirmeye başlamasına kadar hız kesmeden devam etti. Kamu hastanelerinin birleştirilmesi yasa tasarısı, belki kamuoyuna zamanında yansıtılan yoğun itirazların da etkisiyle yerel seçimler sonrasına bırakıldı. Öyle görünüyor ki AKP iktidarı, seçimlerde temel politikalarını gözden geçirmek zorunda kalacağı oranda bir oy kaybına uğramadığı takdirde, "tam süre çalışma" yasasıyla birlikte bu yasayı da çıkaracaktır. Ancak neredeyse tümüyle Sosyal Güvenlik Kurumu'ndan (SGK) beslenmeyi bekleyen özel sağlık girişimleri ile Sağlık Bakanlığı arasında fiyatlandırma konusunda daha şimdiden başlayan anlaşmazlıkların yaşadığımız ekonomik kriz koşullarında nasıl sonuçlanacağını kestirmek hiç kolay değil. Hangi zeminde anlaşma sağlanırsa sağlansın mevcut sağlık sistemini bu haliyle sürdürmek olanaklı gözüküyor.

Buraya kadar ancak bir kısmını aktarabildiğim bütün bu çabaların ve elde edilen sonuçların değerlendirilmesi, kuşkusuz bu yazının sınırlarını çok aşan bir tartışmanın konusu. TTB'nin yaşmakta olduğu süreç, her şeyden önce siyasi iktidarların ekonomipolitik tercihleriyle, mesleki çıkarların ve meslek birliklerinin siyasi yönelişlerinin uyumadığı koşullarda, iktidarla verimli bir diyalog ve senkroni sağlama olanığının bulunamayacağını bir kez daha kanıtlıyor.

Bizim örneğimizde iktidarın neoliberal dünya sistemiyle entegrasyonu konusundaki kararlılığı, doğal olarak temel meselelerde yapıcı bir işbirliği olanağını neredeyse tümüyle ortadan kaldırıyor. Gerçi global ekonomik krizin yıkıcı etkisinin neoliberal sistemi dünya ölçeğinde tökezleteceği konusundaki öngörüler haklı çıkarsa, bizim gibi ülkelerdeki kararlı(!) iktidarların kaç hafta ayakta kalacağı bilinmez. Ancak içinde yaşadığımız koşullar devam ettiği süreçte, benzerleri gibi bizim meslek örgütümüz de defansif bir konuma itiliyor ve enerjisinin büyük bölümünü zararları önlemek için olmazsa azaltmak için harcamak zorunda kalıyor.

TTB'nin bu yoldaki çabaları azımsanamayacak oranda başarılıdır. Meslek örgütlerinin bu güne kadar edinilen tecrübe ve deney birikimi, siyasi muhalefet yapmadan, iktidarın suyuna giderek daha kazançlı çıkılamayacağını fazlasıyla göstermiştir. Bu koşullar değişmediği sürece meslek örgütlerinin mücadele stratejisi, bugüne kadar olduğu gibi, çalışanların yanında, kısa ve uzun vadeli mesleki sorunları ve siyasi hedefleri göz ardı etmeden, demokrasi alanını elden geldiği kadar genişletmeye yönelmek zorundadır. TTB'nin yaptığı da budur.

Eylem

10 Haftası dolayısıyla sağlık sistemindeki sıkıntılı Eylem” ve “Sağlık Hakkı Yürüyüşü”, tüm Türkiye’nin katılımıyla 12 Mart günü gerçekleştirildi.

yerine herkes için eşit, ücretsiz bir sağlık hizmetinin sunulabileceği, sağlık hizmeti için nüfus cüzdanının yeterli olduğu, taşeron işçisinden 4-B, 4-C'lisine, özelde çalışan hemşiresinden hekimine bütün sağlık çalışanları için tek ve güvenceli bir çalışma rejiminin geçerli olduğu, sağlık çalışanlarının performans gibi

geleceğini güvence altına almayan, güvencesiz gelir yerine hakkımızın verildiği, sağlıklı koşullarda çalıştığımız bir programın mümkün olduğunu biliyoruz. Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın sonlandırılarak yerine 'herkese sağlık, güvenli gelecek' programımızın tesisi için mücadele edeceğiz."

ANKARA:

Ankara’da sabah saat 10.00-12.00 arasında Dişkayı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara Üniversitesi İbni Sina Hastanesi ile Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nin acil servislerini ziyaret eden TTB, Ankara Tabip Odası, SES ve Dev-Sağlık İş temsilcileri çalışanlarının sorunlarını dinlediler ve **“Acil Eylem”** broşürleri dağıttılar. Çalışanların tıp haftasını da kutlayan temsilciler, meslektaşlarına kırmızı karanfil verdiler.

Acil servislerin ziyaretlerinin ardından, Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde sa-

at 12.00'den itibaren toplanan hekimler ve sağlık çalışanları, saat 12.30'da Sağlık Bakanlığı'nın önüne doğru yürüyüşe geçtiler. **"Sağlık Haktır"** ve **"İş Güvencesi"** yazılı pankartlar taşıyan sağlık çalışanları, **"Sağlık Bakanı sağlığa zararlı"**, **"Herkeसे sağlık, güvenli gelecek"** ve **"Sağlık hakkı satılamaz"** sloganları attılar.

Sağlık çalışanlarının Sağlık Bakanlığı'nın önüne gelmesinin ardından, burada bir basın a-

çıkılması yapıldı. TTB Genel Sekreteri **Dr. Eriş Bilaloğlu** ve SES Başkanı **Bedriye Yorgun**'un konuşmalarının ardından “**Acil Eylem**” ve “**Sağlık Hakkı**” yürüyüşü sona erdi.

sozcu, 13. 03. 2009

Gunboyu, 16. 03. 2009

Sağlık görevlileri hakları için İstiklal Caddesi'nde yürüdü

Hadikal, 13. 03. 2009

Sağlıklar, sağıkta dönüşüm programı ve ekonomik krizin hem kendi çalışma koşullarını hem de halk sağlığını olumsuz etkilediğini söylüyor.

Sağlıkçılardan 'no minute' eylemi

[illegible]

piyasette piyasetek olan İslamci programın hayata geçirilmediği" dedi. SES Genel Başkanı Bediye Yorgun da SES olarak 14 Mart'ta Türkiye genelinde ortaya koymayı amaçladıkları açıkladı.

Yeni Tarih Çarşısı ile SES de sosyalite yönetimi açısından ilk kez ortak platform ve İslamci eğilim taşıyan için ortak platform oluşturuldu. Eyleme katılanlar ellerinde "No Minire" yazılı broşürler taşıdı.

TED Yürücü Başkanı Yende Aksoy, "Ünvan yazgıları denetim ekonomik kriz nedeniyle çok dertli sosyal sorunları yaşamakta olan toplumda

Yurtta eylem
Yoğun katılım

Çorum Tabip Odası Başkanı **Tahir Manti** eyleme yoğun katılım olduğunu söyledi. **SSK** Gaziantep Hastanesi'nin bahşesinde toplanan SES üyeleri hekimlere destek verdi. Kırklareli Devlet Hastanesi ve **SSK** Hastanesi çalışanları eyleme katıldı. Edirne Tabip Odası Başkanı Yrd. Doç. Dr. **Galip Ekuklu**, büyük katılımın olduğunu belirtti.

Antalya'daki **SSK**, Devlet Hastanesi ile Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi de eyleme katıldı. Trabzon Tabip Odası Başkanı **Ahmet Ömeroğlu**, çalışanların artık sağlığa istisrak istediğini ortaya koyduğunu söyledi. Konya-Karaman Tabip Odası Başkanı **Nazmi Zengin**, Konya Numune Hastanesi'nde 200 doktor ile açıklama yaptı. Bolu'da doktorların eyleme katılması, acil servisler önünde kuyruklar oluşmasına neden oldu. Diyarbakır Tabip Odası Başkanı Dr. **Necdet İpeküz**, bin doktor ve 4 bin 400 sağlık çalışının eyleme destek verdiğini belirtti. Eskişehir'de eyleme, devlet, **SSK**, Anadolu ve Osmangazi üniversitelerinin hastaneleri ve sağlık ocaklarında görev yapan sağlık çalışanları katıldı. Kayseri **SSK** Bölge Hastanesi'ndeki polikliniklerde önceden randevu alan hastalar, muayene oldu. Düzce, Şanlıurfa, Van, Kastamonu, Irciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kayseri, Zonguldak, Tekirdağ ve Bolu'daki doktorlar eyleme katıldı.

DENİZLİ:

Denizli’de, 12 Mart 2009 günü “**Acil**” Eylem programı kapsamında Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Servisi önünde basın açıklaması düzenlendi ardından devlet hastanelerinin acil servislerinde broşür dağıtılarak, “**acil talepler**” sağlık çalışanlarına duyuruldu.

İSTANBUL:

İstanbul'da da Okmeydanı, Göztepe, Haseki, Bakırköy Ruh ve Sinir, Şişli Etfal Hastaneleri, İstanbul Tıp Fakültesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nden hekimler, hemşireler, eczacılar, diyetisyenler, veteriner hekimler, sağlık çalışanları sabah saat 8'den itibaren çalıştıkları kurumların acil servisleri önlerinde, başhekimlik binası önlerinde toplanmaya başladılar. Ardından **"Ümüğümüz Sıkılmadan Sağlık İçin Acil Eylem"** başlıklı, İstanbul Tabip Odası, SES İstanbul Şubeleri, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, İstanbul Diyetisyenler Odası ve Devrimci Sağlık-İs imzalı basın bildirisi okundu.

Greve yüksek katılım

[illegible]

doktorların eyleme katılması, acil servisler öünde kayırlar olu-
masına neden oldu. Diyarbakır
Tıbbi Odası Başkanı Dr. Necdet
İpeküz, bin doktor ve 4 bin 400
sağık çalışanın eyleme destek
verdiğini belirtti. Ekişehir'de eyle-
me, devlet, SSK, Anadolü ve
Osmanğızi üniversitelerinin has-
taneleri ve sağık ocaklarında gö-
rev yapan sağık çalışanları katıl-
dı. Kayseri SSK Bölge Hastane-
si'ndeki polikliniklerde önceden
randevu alan hastalar, muayene
oldu. Düzce, Şanlıurfa, Van, Ka-
stamonu, Erziyes Üniversitesi Tıp
Fakültesi, Kayseri, Zonguldak,
Tekirdağ ve Bolu'daki doktorlar
eyleme katılmadı.

Hürriyet, 12. 03. 2009

Radikal, 15. 03. 2009

Evrensel, 11. 03. 2004

hukuk Köşesi

Reklam Kurulu 2008 Yılında da En Çok Cezayı Sağlık Alanında Verdi

Dr. Hakan Giritlioğlu*

Reklam Kurulu, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 17. maddesi gereğince 1995 yılında kurulmuştur. Sekrteryası Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından yürütülmekle birlikte Reklam Kurulu özerk bir yapıda çalışmaktadır. Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi tarafından görevlendirilen üyemiz de, kuruluşundan itibaren bu Kurulda üye olarak görev yapmaktadır.

2008 yılında Reklam Kurulu'na 1541 adet başvuru yapılmıştır. Bu başvuruların sektörel dağılımı incelendiğinde 366 adet başvurunun yani tüm başvuruların % 24 ünün sağlık alanına ait olduğu görülmektedir.

Reklam Kurulu'na 2008 yılında 704 dosya karara bağlanmıştır. Karara bağlanan dosyaların 581 adedinin, 4077 sayılı yasanın **"Ticari Reklamlar ve İlanlar"** başlıklı 16. Maddesine aykırı olduğu sonucuna varılarak, 200 adedine idari para ve durdurma cezası, 381 adedine de durdurma cezası verilmiştir.

Karara bağlanarak ceza verilen dosyaların 196 adedi yani % 34 ü sağlık alanındadır. Yani Reklam Kurulunca ceza verilen her 3 dosyadan biri sağlık alanına aittir. Hemen belirtelim ki, sağlık alanındaki reklam ve ilanlara ilişkin hassasiyetlerimiz diğer kurul üyelerinin çoğunluğu tarafından da paylaşılmakta, sağlık alanında alınan kararlar genellikle oybirliğiyle alınmaktadır.

Reklam Kurulunca sağlık alanında verilen ceza gerekçeleri genel olarak;

- Sağlık kurum ve kuruluşlarına ticari görünüm veren, talep yaratmaya yönelik ve benzer sağlık kuruluşları aleyhine haksız rekabete yol açabilecek, 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 24 üncü maddesine ve 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunu'nun 59 uncu maddesine dayanılarak Bakanlar Kurulu Kararı ile çıkarılan Tıbbi Deontoloji Nizamnamesinin 8 inci ve 9 uncu maddelerine uygun olmayan nitelikteki tanıtımları,
- Özel hastanelerin; talep yaratmaya yönelik ve diğer hastaneler aleyhine haksız rekabete yol açıcı nitelikte, Özel Hastaneler Yönetmeliği'nin 60. maddesine uygun olmayan tanıtımları,
- Tıp merkezi, poliklinik ve özel dal merkezlerinin; benzer kuruluşlar arasında haksız rekabete yol açıcı ve talep yaratmaya yönelik, Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in 29 uncu maddesine uygun olmayan tanıtımları,
- Güzellik ve Estetik Merkezlerinin; sağlık kuruluşuna ticari bir görünüm kazandırıcı ve benzer sağlık kuruluşları aleyhine haksız rekabete yol açıcı nitelikte, hekim tarafından uygulanan tıbbi işlemlerin tanıtımlarının yapıldığı, hastaların tedavi öncesi ve sonrasına ilişkin görüntülere yer verilen, Güzellik ve Estetik Amaçlı Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in 24 üncü, 33 üncü ve 34 üncü maddelerine uygun olmayan tanıtımları,
- Sağlık kurum ve kuruluşlarının internet sitelerinde; hastaların operasyon öncesi ve sonrası görüntülerine yer verilmesi, talep yaratmaya yönelik ve tek yönlü tıbbi bilgiler sunulması, tedavi edici sağlık hizmetine yönelik bilgiler verilemesi,
- Beşeri Tıbbi Ürünlerin Tanıtım Faaliyetleri Hakkında Yönetmelik'in 8 inci maddesine uygun olmayan tanıtımlardır.

- Anılan reklamlara ilişkin verilen cezalar;
- Durdurma cezası,
- Yerel düzeyde olanlara 6.000 TL idari para ve anılan reklamları durdurma cezaları,
- Ulusal düzeyde olanlara ise 60.000 TL idari para ve anılan reklamları durdurma cezaları verilmiştir.

**TTB Hukuk Bürosu ve Reklam Kurulu Üyesi*

baş tarafı sayfa 1'de ■ Ankara'da, Türk Tabipleri Birliği, Ankara Tabip Odası ve SES temsilcilerinin de aralarında bulunduğu hekimler ve sağlık çalışanları Etlik İhtisas Hastanesi'nin bahçesinde bir basın açıklaması yaptılar. Grup adına ortak açıklamayı Ankara Tabip Odası Genel Sekreteri **Dr. Aytağ Balcıoğlu** okudu.

TTB Genel Sekreteri **Dr. Eriş Bilaloğlu** da hastanelerin hastaların dertlerine çare buldukları yerler olduğunu vurgulayarak, sağlık çalışanlarının da ömürlerini buralarda tükettiklerini söyledi. Çalışma mekanlarının sağlık koşullarının uygun olmadığını ifade eden Bilaloğlu, sağlıklı iş yerlerinde çalışmak isteyen sağlıkçıların **"işyeri sağlık birimi"** talebini ısrarla yinelemesi gerektiğini belirtti.

Sağlık çalışanlarının maruz kaldıkları şiddet olaylarına dikkat çeken Bilaloğlu, Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan doktor **Dilek Argon** Beyazıt'ın, hastanenin başhekimini **Prof. Dr. Yusuf Özentürk**'ün saldırısına uğradığını anımsatarak, başhekimin görevden alınması talebini yineledi. Basın açıklamasına katılan

Maskeli eylem

hekim ve sağlık çalışanları tıbbi maskeler ve baretler taktılar.

İstanbul'da, saat 12:30'da Ayasofya Müzesi önünde bir araya gelen sağlık çalışanları tepkilerini basın açıklaması ve yürüyüşle ifade ettiler. **"Şiddete ve Baskıya Son, Güvenli Ortamlarda Güvençeli Çalışma"** yazılı baretler takan ve **"Sağlıkçılara Yönelik Şiddete, Baskıya Son"** yazılı siyah çelenk ve dövizler taşıyan sağlık çalışanları İstanbul İl Sağlık Müdürlüğüne doğru yürüyüşe geçtiler. Çok sayıda sağlık çalışanı ile sağlık meslek örgütleri ve sendikaların temsilcilerinin katıldığı yürüyüş İl Sağlık Müdürlüğü önünde son buldu. İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri **Dr. Hüseyin Demirdizen** burada bir konuşma yaptı ve ortak basın açıklaması okundu.

İzmir'de, Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde toplanan hekimler, tıbbi maskelerini takarak bir basın açıklaması yaptılar.

Mersin'de de çoğu hekim yaklaşık 250 kişinin katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Şef-şef yardımcısı atamalarında usulsüzlük dosyası

baş tarafı sayfa 1'de ■ 2005 yılından bu yana eğitim ve araştırma hastanelerine yaklaşık 800 şef ve şef yardımcısı kadrosu açıldı ve bunun çok büyük bir kısmına atama gerçekleştirildi. SES, eğitim ve araştırma hastanelerinin olduğu illerdeki şube yöneticileri aracılığıyla usulsüz olarak atanan şef ve şef yardımcılara ilişkin geniş bir dosya hazırladı.

SES'in yaptığı tespitlere göre, Sağlık Bakanlığı pek çok ikinci basamak hastanesini öncelikle eğitim ve araştırma hastanesi haline getirdi. Böylece bu yeni hastanelerde yeni şef ve şef yardımcılığı kadroları oluşturdu. Öyle ki, taşrada neredeyse ikinci basamak hastane kalmadı. Bu açılan kadrolara bilimsel yeterlilik ölçütü ve sınav yerine doğrudan bakanlık ataması ve yine bakanlığın belirlediği jüri-ler eliyle yandaş, kayırmacı atamalar gerçekleştirildi.

Atamaların yüzde 30'u bakanın elinde

Esas amacı eğitim ve araştırma hastanelerinde yandaş kadrolaşma yaratmak olan bakanlık, taşradaki ikinci basamak

hastanelerini eğitim ve araştırma hastanesine dönüştürerek, ülke genelinde açılan şef ve şef yardımcılığı kadro sayısını da kabartıyor. Sağlık Bakanı'nın yüzde 30 oranında doğrudan atama kontenjanı bulunuyor. Sağlık Bakanı, bu doğrudan yetkisini özellikle büyük illerdeki eğitim ve araştırma hastanelerindeki şef ve şef yardımcılığı kadroları için kullanıyor. Nitekim küçük illerde açılan pek çok yeni şeflik kadrosuna hiçbir başvuru yok. Böylece Sağlık Bakanlığı, hiçbir başvuru olmayan yerlerdeki kadroları kullanarak, merkez illerde kullanılabileceği kontenjan sayısını artırmış oluyor. AKP Hükümeti, iktidara geldiğinden bu yana bu yolla kadrolaşmasını sürdürüyor.

Üniversitelerden eğitim hastanelerine atama

Yine SES'in tespitlerine göre sınavsız şef ve şef yardımcısı atamalarının yüzde 90'ı Van Yüzüncü Yıl, Dicle ve Trabzon Üniversiteleri'nden yapıyor. Bu üniversiteler adeta büyük illerdeki eğitim araştırma hastanelerinin şef ve şef yardımcılığı

kadrolarının temel sağlayıcısı durumundalar. İşleyiş de şöyle gerçekleşiyor: Belli ilişkiler silsilesi ile belli görüş ve referanslara sahip bir uzman hekim, taşra üniversitesinde kendisi için açılan doçentlik kadrosuna alınıyor ve bir süre sonra üniversitede doçent oluyor. Aynı ilişkiler ve referanslar üzerinden büyük illerdeki merkezdeki bir eğitim araştırma hastanesine şef veya şef yardımcısı olarak atanıyor. Doğal olarak bu durum küçük üniversitelerdeki kadroların boşalmasına neden oluyor ve eğitimin sürdürülmesini neredeyse tehdit ediyor.

Bir kişi 3 kadroyu işgal ediyor

Bir başka kadrolaşma yolu da; bir taşra üniversitesinde öğretim üyesi olan bir kişi, merkezdeki bir eğitim ve araştırma hastanesine şef veya şef yardımcısı olarak atanıyor, göreve başlar başlamaz bir başka hastaneye de başhekim olarak atanıyor. Böylece bir kişi aynı anda 3 kadroyu işgal ediyor. Şu anda bu şekilde bir üniversitede doçent veya profesör, bir eğitim araştırma hastanesinde şef veya şef yardımcısı, bir

başka eğitim ve araştırma hastanesinde de başhekim olan pek çok isim var.

Sağlık Bakanlığı, çıkartmış olduğu ve daha önce açılan davalarla iptal edilen yönetmeliklere dayandırarak 2005 yılından bu yana yaklaşık 30 doçent ve profesörü eğitim ve araştırma hastanelerine klinik şefi veya şef yardımcısı olarak atadı. 2005 yılında ise kanun çıkartarak 178 doçent veya profesörü eğitim ve araştırma hastanelerine klinik şefi veya şef yardımcısı olarak atadı. SES, geçici maddeye dayanarak atanan 75 kişiden 61'ini tespit etti. SES'in bu konuya ilişkin tespitlerine www.ses.org.tr sayfasından ulaşılabilir.

TTB, UDEK (Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu) ve SES, bu tür atamaların hizmetin gerektirdiği nitelikleri bilimsel ve objektif olarak ölçecek bir değerlendirme yönteminden uzak olduğunu, jürilerin hukuk dışı etkilere ve keyfi değerlendirmelere açık yöntem ile oluşturulduğunu belirterek, ölçütleri objektif hale getirilmiş ve bütün hekimlere eşit, adil, objektif yaklaşan bir uygulamanın hayata geçirilmesini talep ediyorlar.

Çocuklar için adalet

TTB Merkez Konseyi, 14 Temmuz ve 20 Ekim 2008 tarihlerinde Diyarbakır ve çevre illerde gerçekleşen gösterilerde çıkan olaylarda, polise taş atıldığı gerekçesiyle tutuklanan çok sayıda çocuğun, BM Çocuk Hakları Sözleşmesi başta olmak üzere Türkiye'nin imzaladığı çok sayıda uluslararası sözleşmeye, Anayasa'ya ve hukuk devleti ilkesine aykırı bir şekilde yargılandığı uyarısında bulundu.

Tıp Dünyası – İSTANBUL – Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi, 14 Temmuz ve 20 Ekim 2008 tarihlerinde Diyarbakır ve çevre illerde gerçekleşen gösterilerde çıkan olaylarda, polise taş atıldığı gerekçesiyle tutuklanan çok sayıda çocuğun, BM Çocuk Hakları Sözleşmesi başta olmak üzere Türkiye'nin imzaladığı çok sayıda uluslararası

Diyarbakır'da Çocuklar İçin Adalet Girişimi'nin düzenlediği basın açıklamasına TTB adına Merkez Konseyi üyesi Dr. İlhan Diken katıldı (en sağda).

sözleşmeye, Anayasa'ya ve hukuk devleti ilkesine aykırı bir şekilde yargılandığı uyarısında bulundu.

İstanbul'da 10 Şubat günü düzenlenen basın toplantısında konuşan TTB Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr. Gençay Gürsoy, **"Yargılananların çocuk olduğunu bir kez daha hatırlatıyoruz"** dedi. **"Kent**

varoslarında yıldardır sürüp giden çatışma koşullarında yaşayan bu yoksul çocukların, sorumlusu olmadıkları gerilim ve şiddetle iç içe geçmiş bir oyun ortamı içinde sosyalleştiklerini, hatta polis panzerlerine taş atmalarının, tutuklanmalarının ve haklarında istenen ağır cezaların da bu oyunun parçaları zannettikle-

rini hepimiz biliyoruz" diyen Gençay Gürsoy, çocukların ağır travmalarla sonuçlanması muhtemel **"tutukluluk halinin ve ağır ceza"** yargılamasının zaman geçmeden ortadan kaldırılmasını umduklarını söyledi.

12 Şubat günü de Diyarbakır Adliyesi önünde aynı konuda bir basın açıklaması yapıldı. TTB Merkez Konseyi üyesi **Dr. İlhan Diken**, burada **"Çocuklar İçin Adalet Girişimi"** adına yaptığı konuşmada, şunları söyledi:

"Çocuk da olsa, kadın da olsa gereken yapılır" diyenler, vicdanlarının sesine kulak vermemelidir. Bu çocukların, korunmaya ihtiyaçları vardır. Bu çocukların, fiziksel, zihinsel, ruhsal, ahlaki ve toplumsal olarak, sağlıklı normal koşullarda, özgür ve onurunu zedelemeyecek şekilde, yetişme hakları vardır. Şimdi biz soruyoruz; bu yaptığınız şaka mı? Dünyada çocuklara bayram armağan eden ilk ülke olmakla övünenler, 23 Nisan çocuk bayramının yaklaştığı bugünlerde Türkiye'yi çocuklarını korumak yerine, mahkum etme utancından zaman çok geç olmadan kurtarmalıdır."

Foto Sentez

RECEP Tayyip Erdoğan

Başbakan RECEP Tayyip Erdoğan, Sinop-Boyabat Tüneli Geçiş Yolu'nun hizmete açılması sırasında video bağlantısı olmadığını öğrenince çok kızdı: **"Niye yok olur mu öyle şey ya? Şimdi küfür ettireceksiniz bana..."** (15 Şubat 2009)

Ertesi gün Erdoğan, Samsun'da muhalefeti **"halkın diliyle konuşmakla"** suçladı.

RECEP Akdağ

Sağlık Bakanı RECEP Akdağ, Erzurum'un Tekman ilçesinde yapılan Devlet Hastanesi'nin açılış töreninde konuşurken, ilçe merkezi dışında olduğu için hastaneye servis isteyen bir vatandaş, **"Senin gibi provokatörleri çok gördüm"** dedi. (1 Şubat 2009)

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, Adana'da sağlıktaki değişimi anlattığı sırada kendisine, **"Ne değişti ki?"** diyen vatandaşa, **"Sağlıkta değişimi gör-müyorsan körsün. Gel senin gözünü açtırayım."** dedi. (15 Mart 2009)

RECEP İvedik

İlki izlenme rekorları kıran **"Recep İvedik"** filminin de, 3 günde 1 milyon 209 bin 453 kişi tarafından izlendi.

"Recep İvedik" karakterinin **"bir halk kahramanı"** olduğunu söyleyen Şahan Gökbar, **"Hakikaten film vizyona girdikten sonra insanların gösterdiği tepki yüzünden halk kahramanı yakıştırmaları geldi. Bize gelen e-maillerle de çok doğru bir yakıştırma olduğunu anladık. Recep İvedik, o nedenle bir halk kahramanıdır"** diye konuştu.

Üç Recep, bir penaltı

Hazırlayan: Dr. Seyfi Durmaz

1910'da Anadolu'da bir "Hekim"

Dr. Mustafa Çulfaz, 1910-1911 yıllarında Trabzon'da yayımlanan ve Anadolu'nun ilk tıp gazetelerinden biri olan "Hekim"i Osmanlıca'dan Türkçe'ye çevirerek, kitap haline getirdi.

Çalışma, o dönemde de hekimlerin yalnızca kendi sorunlarıyla değil, yaşadıkları ve görev yaptıkları bölgedeki toplumsal sorunlarla da ilgilendiklerini, sorunların çözümünü için aktif çaba harcadıklarını gözler önüne seriyor.

Tıp Dünyası – TRABZON – Trabzon'da görev yapan kulak-burun-boğaz ve baş-boyun cerrahisi (KBB-BBC) uzmanı **Dr. Mustafa Çulfaz**, 1910-1911 yıllarında Trabzon'da görev yapan hekimlerce yayımlanan ve Anadolu'nun ilk tıp gazetelerinden biri olma özelliğini taşıyan **"Hekim"i Osmanlıca'dan Türkçe'ye çevirerek**, kitaplaştırdı. Trabzon Tabip Odası'nca yayımlanan kitap, 1910-1911 yılında 15 günlük periyotla yayımlanan Hekim'in tüm sayılarını içeriyor. Dr. Çulfaz ile **"Hekim"**i konuştuk.

- Anadolu'nun ilk tıp gazetelerinden "Hekim"i derleme ve Türkçe harflere aktarma fikri nasıl oluştu?

Eski yazılı eserlere ilgim aslında çocukluk yıllarıma kadar uzanır. Giresun'daki dede evimizin bir odası sayısız gazete, dergi, kitap ve belgelerle doluydu. Bunlardan ilgimi çekenleri babama okuturdum. Trabzon'a atandıktan sonra bölgenin sosyal ve sağlık tarihi ile ilgili belgelere ulaşabileceğimi fark ettim. Bunun üzerine eski yazı okumayı öğrenmeye karar verdim. İlk çevrim yazı çalışmalarına ülkemiz KBB tarihine ilişkin yazıları çevirerek başladım. On dokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB ABD öğretim üyesi **Prof. Dr. Yücel Tanyeri**'nin ortaya çıkardığı kitap, broşür ve belgeleri çevirdim. Bu sırada tarihçi Sayın **Veysel Usta** ile tanıştım. Arşivinde sağlıklı ilgili belgeler olduğunu, bunlar üzerinde çalışabileceğimi söyledim. Ve bir gün **"Hekim"** gazetesinin tam koleksiyonunu getirdi. Öncelikle kolay anlayabilmek için okurken notlar alıyordum. Sonra bütün yazıların çevrim yazısını yapmaya başladım. Bu uğraşım iki yıl sürdü. Yine Sayın **Veysel Usta**'nın yöreklendirmesi ve Trabzon Tabip Odası başkanı **Dr. Aydın Aydın**'ın katkılarıyla **"Hekim"** kitap halinde basıldı.

- Hekim nasıl bir gazete? O dönemin tip/sağlık ortamı, hekim modeli hakkında bize neler söylüyor?

"Hekim" Trabzon'da 1910-1911 yıllarında hekimler tarafından çıkarılmış on beş gün arayla yayımlanan bir gazete. İçeriği oldukça zengin. Halka hastalıklar, korunma yolları, tedavileri gibi tıbbi bilgiler vermenin yanında dönemin sağlık koşulları, hekimlerin karşılaştıkları güçlükler, çalışma ortamları, mesleki uygulamaları, sağlık mevzuatı ile ilgili pek çok bilgiye ulaşabiliyoruz. Ayrıca verilen haberlerden hekim-hekim, hekim-hasta ve hekim-toplum ilişkileri hakkında da fikir sahibi olabiliyoruz. Yine haberler, ilanlar ve reklamlar bizi o dönemin koşulları, yaşayış biçimi konusunda bilgilendiriyor. Yani **"Hekim"**, benzerleri gibi, dönemine ait bir bilgi hazinesi sayılabilir bence.

- Hekim sorunlarına ilişkin ör-

nekler var mı içinde?

Evet. Sayıca az fakat içerik olarak ayrıntılı ve uzun yazılar var. Öncelikle hekimlerin yalnızca kendi sorunlarıyla değil, yaşadıkları ve görev yaptıkları bölgedeki toplumsal sorunlarla da ilgilendiklerini, sorunların çözümünü için aktif çaba harcadıklarını görüyoruz. Örneğin, ilk sayıda Akçaabat belediye tabipliğine atandığı bildirilen **Dr. H. Eyüp**, ikinci sayıya yazdığı yazıya bakılırsa, ilk iş olarak Akçaabat hapishanesini ve jandarma koğuşunu inceliyor ve bir rapor hazırlayarak kaymakamlığa sunuyor. Bu yerlerin yaşanılacak durumda olduklarını açıkça anlattıktan sonra raporunu şu şekilde bitiriyor: **"Bu hapishaneler istibdat yönetiminin, vatansever nüfusunu azaltma ve yok etmek için gerektiği şekilde düzenleyip ayrılmış, birer saygın kalesi olduğundan bunların önlenmesiyle, sağlık ve hayatı bozmaya- rak hapsin anlamı olan cezanın oluşmasına yeterli binaların sağlanması ve yapılması gerektiğinden, önceden kararlaştırılan ve keşfi yapılan yerde sağlığa uygun bir şekilde jandarma dairesi ve bir hapishane yapılması ve o zamana kadar elverişli bir yere taşınması; her ne kadar tutuklulardan ağır bir şekilde hastalananlar il merkezine gönderiliyor ise de hafif hastalığı olanlara gerekli ilaçların uygun yöntemlerle hükümet tarafından verilmesi için yeterli ödeneğin bütçeye konulması gerektiğini bildirir rapordur."**

Anlaşıldığı gibi hekimler, hapishaneler ve mahkumlara kadar toplumsal konularla da ilgilenmişler, yazılar yazmışlar. Hekimlerin çalışma koşulları, sağlık ortamı ve mali sorunları konulu yazılar da var. Hekimlerin zaman zaman maaş bile alamadıklarını, bu nedenle birçok yerin hekimsiz kaldığını ve bu durumun halkın sağlığını olumsuz etkilediğini anlatan çok güzel örnekler var.

- Bu tür örnekleri günümüzde kıyasladığımızda neler söyleyebilirsiniz?

Çalıştıkları belediyelerden maaşlarını alamadıkları için ayrılmak zorunda kalan, fakat taşınmak için bile parası olmadığı için kaymakamdan borç para almak zorunda kalan hekimlerin varlığı, hekim sayısının çok az olduğu bir dönemde, ancak yöneticilerin sağlığa bakış açısıyla açıklanabilir. Hekimlerin ücretlerini merkezi yönetimden almak isteklerini vurgulamaları, aslında yalnızca ücret sorunu değil, sağlık politikalarının ve uygulamalarının da merkezi planlamalara gerek duyduğunu, sağlık sorunlarının yerel yönetimlere bırakılmasının sonuçlarının neler olabileceğini bugüne aktaran, dersler çıkarılması gereken küçük fakat anlamlı vurgular bence.

Özertürk ve Kurt görevden alındı

Skandal raporlara imza atan Adli Tıp Kurumu Başkanı Dr. Kerametdin Kurt ile aynı hastanede görev yapan meslektaş Dr. Dilek Argon'a şiddet uygulayan Kartal Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekim Dr. Yusuf Özertürk, görevlerinden alındılar.

Tıp Dünyası – ANKARA – Skandal raporlara imza atan Adli Tıp Kurumu Başkanı **Dr. Kerametdin Kurt** ile aynı hastanede görev yapan meslektaş **Dr. Dilek Argon**'a şiddet uygulayan Kartal Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekim **Dr. Yusuf Özertürk**, görevlerinden alındılar. Her iki ismin de görevden alınması için Türk Tabipleri Birliği ve tabip odaları etkin çaba sarfettiler.

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi, Adli Tıp Kurumu Başkanı Kerametdin Kurt'un görevden alınmasını **"uygun ancak gecikmiş ve yetersiz bir adım"** olarak değerlendirdi.

Dr. Yusuf Özertürk

İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekim **Dr. Yusuf Özertürk**'ün görevden alındığına ise Sağlık Bakanlığı Müsteşarı **Nihat To-**

sun, TTB Merkez Konseyi Başkanı **Prof. Dr. Gençay Gürsoy**'u telefonla arayarak bildirdi.

Türk Tabipleri Birliği, her iki olayda da konunun takipçisi olmuş, gerek basın açıklamalarıyla, gerekse Sağlık ve Adalet Bakanlıkları ile yapılan görüşmelerde söz konusu isimlerin görevden alınması talebini sürekli olarak dile getirmişti.

Bu arada, Özertürk'ün görevden alınmasının ardından, Memur Sen ve Sağlık Sen üyeleri hastane bahçesinde eski başhekim **Dr. Yusuf Özertürk**'ü koruyan bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasına, eski başhekimin yakın çevresinden 10-15 kişinin katıldı.

Dr. Mustafa Çulfaz kimdir?

1957 yılında İstanbul'da doğdu.

İlk ve orta eğitimini Giresun'da tamamladı. Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden 1984 yılında mezun oldu. Zorunlu hizmeti için Aydın Verem Savaşı Dispanseri'ne atandı. Kısa bir süre Aydın Sağlık Müdür Yardımcılığı ve Sağlık Müdürlüğü görevlerinde bulundu. 1987-1991 yıllarında İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde KBB Hastalıkları ihtisası yaptı. Askerliğini kısa dönem olarak Erzurum Mareşal Çakmak Hastanesi'nde tamamladıktan sonra, 4 yıl süreyle İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi KBB Hastalıkları Kliniğinde uzman olarak çalıştı. 1990-1995 yılları arasında hastanenin Genel Sağlık İş İşyeri baş temsilciliği görevini yürüttü. 1995 yılında kendi isteğiyle Trabzon Numune Hastanesi'ne atandı. Burada da Genel Sağlık İş Trabzon Şubesi Yönetim Kurulu üyeliği, Birleşik Sağlık İş kurucu üyeliği, Trabzon Tabip Odası yönetim kurulu üyeliği, Doğu Karadeniz KBB-BBC Derneği kurucu üyeliği ve 7 yıl süreyle Trabzon KBB-BBC Derneği yönetim kurulu üyesi. Evli, 1 kızı var.

rının yayınladıkları gazete ve dergiler, hekimlere yönelik olarak yayınlıyor ve hekimler tarafından okunuyor. Halbuki **"Hekim"** (**"Hıfz-üş-sıhhat"** de öyle) hekimler tarafından yayınlıyor ancak hedef kitle halk. Diğer gazeteler gibi parayla herkese satılıyor. Böyle bir gazete şimdi var mı? Hekimler kendilerinin, sağlık ortamının sorunlarını tartışıp halka duyurdukları, onları bilgilendirdikleri bir yayına ben rastlamadım.

- Ekleme istedikleriniz var mı?

Son olarak şunu belirtmek isterim. Çalışmalarım, amatörcü ve bir merak sonucu yapılmış çalışmalardır. Gerek dil gerekse tıp tarihi konusunda bilimsel bir eğitim almamış olduğum göz önünde tutularak değerlendirilmelidir. Ben elimden geldiğince bulabildiğim kaynakları herkesin okuyabileceği hale getirmeye çalışıyorum. Yaşadıklarımızı bilmenin, yaşadıklarımızı kestirip doğru tavır almamıza yardımcı olacağını düşünüyorum.

Tıp Dünyası'na ilgisiz için teşekkür ediyorum.

dışarıdan göz ...

Çanlar Kadınlar İçin Çalışıyor

*Eray Karınca**

Sanayi Devrimiyle birlikte kadınların işgücüne katılımının artışı, üretimdeki paylarıyla birlikte hukuksal durumlarının da düzeltilmesini sağladı. Birinci Dünya Savaşı sırasında işgücü olarak erkeğe destek olan kadınlar, siyasal yaşamda da haklar kazanmaya başladılar. İkinci Dünya Savaşı'nda yaşanan büyük çalkantı ve savaşın getirdiği siyasal yapı değişikliği sonucu, ulusların uyanışıyla yaşanan açık sömürgeciliğin tasfiyesinden kadınlar da yararlandılar ve kadınlar Birleşmiş Milletler ve bağlı kuruluşları aracılığıyla kendilerini ifade edebildiler. Düşünsel yapıda ise varoluşçu hareket ve onun önderlerinden **Simone de Beauvoir**'ın kadın sorununu irdeleyen analizleri ışığında esen eşitlikçi rüzgarla, daha güzel, daha barışçı ve daha adil bir dünya yaratmak için tüm toplumsal düzenler eleştiri yağmuruna tutuldu. Sonuçta yirminci yüz yılda, Batılı ülkelerin tümünde aile hukukunda erkeğe tanınan ayrıcalıklı konum kaldırıldı.

Kadın hareketinin bu başarısı, yani erkeklerle hukuki ve fiili eşitlik düşüncesi bir yandan, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra endüstride ortaya çıkan insan gücü eksikliği doldurmaya da yaradı. Ancak iletişim ve bilgi teknolojisindeki olağanüstü gelişime ek olarak kapitalist sistemin darboğazları nedeniyle kadınların işgücüne olan gereksinim zamanla azaldı ve Berlin Duvarı'nın yıkılmasıyla birlikte kapitalizm global çapta egemenliğini ilan etti; Dünya'da yükselen yeni sağ ideolojinin pompalamasıyla da kadının yerinin evi olduğu ve çocukların bakımının daha önemli olduğuna ilişkin söylem ve yorumlar giderek artmaya ve çanlar kadınlar için çalmaya başladı.

Örneğin bundan böyle küreselleşen ekonomi karşısında ancak piyasa ekonomisinin geçerli olacağı ve özel sektörün tüm girişimlerini kar amacıyla yapacağını savunarak ünlenen **Francis Fukuyama**, **"Toplumsal Erdemler ve Refahın Yaratılması"** adlı kitabında kadının eşitlik ve özgürleşmesi çabalarına set çekti. Yazara göre, sınırsız kapitalizm aile yapısını zedelediği ve çocukların başıboş kalmasına yol açtığı için kadınlar açısından asıl uğraş alanı aile hayatı ve ev yönetimi olmalıydı.[1] Aile kutsaldı ve kadınların ekonomik bağımsızlığı sanıldığı kadar yararlı değil.

Bunun çevirisi, **"Artık işgücü olarak kadına gereksinim yok."**tu. Yani kadının ekonomik bağımsızlığı olmadığına özgür olamayacağı, ayrımcılığın, eşitsizliğin önlenemeyeceği tezi kapitalizmin işine gelmiyordu ve ne yazık ki bunun izleri başlangıçta değiştiğimiz ülkemizde, 1 Ekim 2008'de yürürlüğe giren Yeni Sosyal Güvenlik Yasası'nda fazlasıyla görülmekteydi. **Şükrü Kızılot**'un gazetedeki köşe yazısında kullandığı başlık bile bu değerlendirmeyi haklı kılmaya yetmekteydi: **"Yeni Yasa Kadınlar ve Genç Kızları Üzecek"** Niye, sorusunun yanıtı, yazı içeriğine göre şöyleydi:

1- Çalışan dul eşe bağlanan aylığın oranı %75'ten, %50'ye indiriliyor.

2- Emekli Sandığı'ndan aylık alan dul kadınlara verilen çeyiz parası kalkıyor.

3- Evlendiği için işten ayrılan kadına artık sigorta primi geri ödenmiyor.

4- Yeni yasadan sonra işe başlayacak olan kadına, aylık bağlama güncelleme oranı %100'den, %30'a düşürülüyor. Yani daha düşük oranda emekli aylığı ödenecek.

5- Kadın erkek eşitliği emeklilik yaşında da sağlanıyor. Artık kadınlar da 65 yaşında emekli olacak!

6- Malullük aylığı da zorlaştırılıyor, 1800 gün prim ödeme koşuluna 10 yıl sigortalı olma koşulu da ekleniyor.

7- Yatarak tedavi halinde geçici iş göremezlik ödemesinde oran ½'ye indiriliyor.

8- Emeklilikten sonra ücretli olarak çalışma halinde emekli aylığı kesilecek.

9- Emekli kadınlara emzirme yardımı sağlamak gibi absürd bir uygulama getirilirken, çalışanlara ise yardım kurum yönetiminin insafına bırakılıyor.

10- İsteğe bağlı sigortalılık halinde eşin sağlık sigortasından yararlanma olanağı kalkıyor.

11- Bekar, işsiz ve okumayan kızlar on sekiz yaşını doldurmuşsa, babaları onlar için Genel Sağlık Sigortası primi ödeyecek.

Bu yasanın çıkarılışından on yıl önce söylenmiş olsa bile burada söz yine **Abadan- Unat**'ta olsun:

"Durum konunun ne kadar nazik olduğunu gösteriyor. Bir yandan evrensel tek tanrılı dinler kadınların en kutsal toplumsal görevlerinin anahk olduğunu vurgulamakta ve onlardan kendi istek ve özlemlerini gelecek kuşaklar için feda etmelerini talep etmektedir. Öte yandan piyasa mekanizması giderek pahalılaştan yeniden üretim sürecinin en ucuz işgücünü sağlamak amacıyla, bu işi, ücret ödemeksizin ev kadınlarının sırtına yüklemeye çalışmaktadır. Oysa şurası kesindir: İşleyen, dinamik, yurttaşlarının faal katılımına dayanan demokratik bir sistem kadının da erkeğin de katkısına muhtaçtır."[2]

Kadına iş hayatından çekilip tekrar evinin ve çocuklarının yolunu gösteren politikaların hesaplamadığı şey, kadınların örgütlülüğünün ve bilgi birikiminin önceki yüzyıllar gibi olmadığıdır. Öte yandan kadınların kazanımlarını korumak için neo-liberalizmin öteki mağdurlarıyla birleşmeleri, emeğin mücadelesiyle kendi mücadelelerini örtüştürmeleri halinde bu politikaların başarıya ulaşması daha da zordur. Kısacası tarihte hep dövüşmeyen, ancak yardımcı kuvvet olarak erkeğin yanında bulunan, mermi taşıyan, hemşirelik yapan, fetheden değil, fethedilen ya da ganimet olarak alınan kadınların, tarih sahnesinde görülme zamanıdır belki de içinde yaşadığımız zaman.

[1] Abadan-Unat, a.g.m. , s.8.
[2] Abadan-Unat, a.g.m. , s.9.

**8. Aile Mahkemesi Hakimi*

Alyoşa

Çizer: Dr. Alaattin Kaçar (Bahkesir)

Tıp Dünyası Dergisi
Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Türk Tabipleri Birliği adına
Prof. Dr. Gençay Gürsoy
Genel Yayın Yönetmeni: **Mutlu Sereli**
Katkıda bulunanlar: **Dr. Selçuk Atalay,**
Dr. Eriş Bilaloğlu, Dr. Seyfi Durmaz, Dr. Melih Elçin,
Dr. Arzu Erbilici, Dr. Tufan Kaan, Dr. Orhan Odabaşı,
Dr. İskender Sayek, Dr. Hasan Fehmi Ünal

Yayının Türü: Yerel, süreli
Yıl: 17 **Sayı:** 162 **Tarih:** 15 Mart 2009
Yayınlayan: Türk Tabipleri Birliği
Yayın İdare Merkezi:
GMK Bulvarı, Şehit Daniş Tunalıgil Sok.
No: 2 Kat: 4 Maltepe/Ankara
Tel: (0312) 231 31 79 (pbx)
Faks: (0312) 231 19 52- 53
tipdunyasi@ttb.org.tr
http://www.ttb.org.tr

Tıp Dünyası Dergisi, Türk Tabipleri Birliği tarafından
15 günde bir yayınlanır. Ücretsizdir.
10.000 adet basılmıştır.
Hesap Numarası: Türkiye Vakıflar Bankası
Maltepe Şubesi Hesap No: 00158007261178784
Baskı Öncesi Hazırlık: GEO Tanıtım ve Reklam Hizmetleri
Turgut Reis Cad. 47/6 Tandoğan Ankara
Tel: (0312) 229 09 85 geotanitim@gmail.com
Basım yeri ve tarihi: İhlas Gazetecilik AŞ, Turgut Özal Bulvarı
Demirciler Sitesi 1. Caddesi No: 68 Sıteler Ankara 353 29 61 / 19 Mart 2009

14 Mart haftası etkinlikleri...

14 Mart Tıp Haftası dolayısıyla, sağlık ortamında yaşanan sorunlara dikkat çekmek amacıyla çeşitli eylemlilik faaliyetleri yürüten tabip odaları, aynı hafta içinde farklı sosyal etkinlikler de gerçekleştirdiler. Her yıl olduğu gibi, konserden sergiye, ödül töreninden panele, satrançtan bric turnuvasına çeşitli etkinliklerle 14 Mart Tıp Haftası zenginleştirildi.

ÇANAKKALE

Çanakkale Tabip Odası'nca 14 Mart günü "Geçmişten Günümüze Çanakkale'de Sağlık Hizmetleri" konulu panel gerçekleştirildi. Pande, Çanakkale Tabip Odası Başkanı **Dr. Ersin Gin'in** "Tıp Bayramının tarihçesi, TTB ve Tabip Odaları"; İl Sağlık Müdürü **Dr. İlhan Güney** de "Birinci ve İkinci Basamakta Sağlık Hizmetleri" başlıklı sunumları yaptılar.

DIYARBAKIR

Diyarbakır Tabip Odası (DTO) 2009 Barış Dostluk Demokrasi Ödülü **Rakel Dink'e** verildi.

Diyarbakır Tabip Odası'nca 1996 yılından bu yana her yıl verilen Barış Dostluk Demokrasi Ödülü'nün amacı şöyle tanımlanıyor:

"Dünyada ve özellikle bölgemizde yaşanan şiddet ortamında, barıştan yana olan, dostluğu ve kardeşliği öne ç-

karan, demokrasiyi savunan, yaşamını bu değerlerle uyumlu hale getiren ve bu değerlere katkı sunan bireylerin, kurum ya da kuruluşların çabalarını desteklemek, barış dostluk ve demokrasi kavramlarının önemine vurgu yapmak."

Barış Dostluk Demokrasi Ödülü 2009 seçici kurulu; Türk Tabipleri Birliği, Diyarbakır Tabip Odası, Diyarbakır Barosu, Güneydoğu Gazeteciler Cemiyeti, İnsan Hakları Derneği Diyarbakır Şubesi, Eğitim Sen Diyarbakır Şubesi temsilcilerinden oluştu. 4 aylık bir süreçte, bir dizi toplantı yapıldı, tüm siyasi partiler, meslek odaları ve sivil toplum örgütlerinden aday önermeleri istendi. Seçici kurul, 2009 yılı için ödüle aday olarak önerilen kişiler arasında yaptığı değerlendirmede, ödülün **Rakel Dink'e** verilmesini kararlaştırdı.

Ödülün **Rakel Dink'e** verilmesinin gerekçesi şöyle:

"Barış, Dostluk, Demokrasi, ifade özgürlüğü, insan hakları, Türkiye'de yaşayan halklar ve Ermeni toplulukları arasında uzlaşmanın savunucusu olan gazeteci **Hrant Dink'in** eşi, yol arkadaşı; ce-naze töreninde okuduğu 'Sevgiliye Mektup'ta ve yaptığı açıklamalarda 'Yaşı kaç olursa olsun, 17 veya 27 yaşında, katil kim olursa olsun, bir zamanlar bebek olduklarını biliyorum. Bir bebekten bir katil yaratan karanlığı sorgulamadan hiçbir şey yapılamaz kardeşlerim...' 'Sevdiklerinden ayrıldın, çocuklarından, torunlarından ayrıldın, burada seni uğurlayanlardan ayrıldın. Kucacımdan ayrıldın. Ülkenden ayrılmadın' sözlerine vurgu yaparak halkların kardeşliğine, barışa, demokrasiye, dostluk ve adaletle dikkat çeken, karanlıkların sorgulanması sürecine, bir toplumun vicdanının da katılması sağlayan, bu vicdan birliğinin bir çığ gibi büyüyüp karanlığı adaletle dönüştürme sürecine vesile olan **Rakel Dink'e** verilmesi kararlaştırılmıştır."

BALIKESİR

Balıkesir Tabip Odası'nca 14 Mart Tıp Haftası kapsamında fotoğraf sergisi ve imza günü etkinlikleri gerçekleştirildi. 9 Mart 2009 günü Balıkesir Yaylada Sanat Evi'nde **Dr. Mehmet Caniş'in** ebru eserleri ile **Dr. Orhan Erdinç, Dr. Şenay Kılıç ve Dr. Taner Kalkan'ın**

Diyarbakır Tabip Odası (DTO) 2009 Barış Dostluk Demokrasi Ödülü **Rakel Dink'e** verildi. Barış Dostluk Demokrasi Ödülü 2009 seçici kurulu; Türk Tabipleri Birliği, Diyarbakır Tabip Odası, Diyarbakır Barosu, Güneydoğu Gazeteciler Cemiyeti, İnsan Hakları Derneği Diyarbakır Şubesi, Eğitim Sen Diyarbakır Şubesi temsilcilerinden oluştu.

resimlerinin yer aldığı sergi 14 Mart Tıp Haftası boyunca sürdü.

Ayrıca, geçtiğimiz sayılarda Tıp Dünyası'nda tanıtımı ve röportajı yer alan "Alo Anne, Ben Dr. Burhan" adlı kitabın yazarları **Dr. Alaattin Kaçar ve Dr. Özcan Yılmaz** da kitap imza günü gerçekleştirdiler.

İSTANBUL

İstanbul'da hekimler, geleneksel 14 Mart Tıp Bayramı yürüyüşünü "sağlık hakkı" talebiyle gerçekleştirdiler.

İstanbul Tabip Odası'nın yanı sıra diğer sendika ve meslek odalarının da desteklediği yürüyüş saat 12'de Tünel'den başladı.

Yaklaşık 500 kişinin ağır yağmur altında yaptığı yürüyüş, sağlık hakkına ilişkin sloganların yanı sıra, YÖK'ün öğretim üyelerine dayattığı zorunlu hizmete ilişkin sloganların da öne çıktığı bir eylem oldu.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi ve İstanbul Üniversitelerine bağlı Tıp Fakülteleri öğretim üyelerinin cübbeleriyle katılmaları dikkati çekti.

Yürüyüş Taksim Meydanı'nda sonlandı. Burada TTB MK Başkanı **Dr. Gencay Gürsoy**, SES Merkez Yönetim Kurulu üyesi **Dr. Köksal Aydın** ve Dev Sağlık İş Başkanı **Dr. Arzu Çerkezoğlu** birer konuşma yaptılar.

Yürüyüş, İTO YK üyesi **Dr. Zeynep Solakoğlu'nun** okuduğu 14 Mart Bildirgesi ile sona erdi.

ANKARA

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, Ankara Tabip Odası'nın organizasyonu ile 14 Mart akşamı Ankaralı hekimlere özel bir konser verdi. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın, şef **Rengim Gökmen'in** yönetimindeki 14 Mart Özel Konseri Ankara'da CSO Konser Salonu'nda gerçekleştirildi. Günümüzün önde gelen keman virtüözlerinden **Cihat Aşkın'ın** performansıyla zenginleşen konserde, **Ulvi Cemal Erkin'in "Köçekçe"**, **Henri Wieniawski'nin "Keman Konçertosu re minor Op.22 Nr.2"**, **Johannes Brahms'ın "Macar Dansları 5-6"**, **Manuelle De Falla'nın "Üç Köşeli Şapka Balesi'nden 2. Süit"** eserleri seslendirildi. CSO Konser Salonu'nun bütünüyle dolu olduğu konserin ardından, kokteyl verildi.

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, Ankara Tabip Odası'nın organizasyonu ile 14 Mart akşamı Ankaralı hekimlere özel bir konser verdi.

Çanakkale Tabip Odası'nca 14 Mart günü "Geçmişten Günümüze Çanakkale'de Sağlık Hizmetleri" konulu panel gerçekleştirildi.

Balıkesir Tabip Odası'nca 14 Mart Tıp Haftası kapsamında fotoğraf sergisi ve imza günü etkinlikleri gerçekleştirildi.

İstanbul'da hekimler, geleneksel 14 Mart Tıp Bayramı yürüyüşünü "sağlık hakkı" talebiyle gerçekleştirdiler.

Suyun ticarileştirilmesine hayır!

Tıp Dünyası - İSTANBUL - A-ralarında sendikalar, meslek kuruluşları, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler bulunan yüze yakın örgütün oluşturduğu platform, 16 - 22 Mart tarihlerinde İstanbul'da yapılacak olan Dünya Su Forumu'nun suyumuzu ticarileştirme girişimlerine karşı toplumu uyardı.

15 Mart 2009 günü İstanbul'da bir miting gerçekleştiren Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu'nun Alternatif Forum çalışmaları devam edecek. Platformun bileşenleri, görüş ve amaçları kendi ifadeleriyle şöyle:

Biz kimiz?

Biz sendikalarız, meslek odaları-yız, toplumsal hareketleriz, dernekleriz, politik yapı ve partileriz, dergi gruplarıyız, biz, suyun metalaşmasına karşı birlikte mücadele etmeye karar veren ve bu nedenle bir araya gelen demokratik örgütleriz.

Neye, kime ve niçin karşıyız?

- Temel bir insan hakkı ve halkın ortak malı olan suyun, alınıp satılabilen, üzerinde borsa hesaplarının yapılabileceği bir piyasa malı olması gerektiğini söyleyenlere;
- sulama kanallarına, evlerimize,

okullarımıza, hastanelerimize kontörllü sayaç takmaya kalkışanlara;

- sularımızı, havzalarımızı kirletenlere ve
- sanayi atıklarıyla zehirlenmiş suların "temiz" olduğunu söyleyerek halkın sağlık hakkını yok sayanlara;
- temiz suyu şirketlere sınırsızca kullanırmakta sakınca görmezken, sıra küçük çiftçilere, gecekondu mahallelerine, emeği ile çalışpalantieri ile geçinenlere, yani halka geldiğinde küresel ısınma, su krizi ve tasarruf edebiyati yapanlara;
- su krizini bahane ederek, eko sistemi ve kültürel mirasları yok sa-

yarak "nehirler boşa akmamalı" gibi akıl dışı bir slogan etrafında birleşen hükümetler, yerel yönetimler, su, enerji, inşaat ve finans şirketleriyle

- onların uluslararası kuruluşu olan WWF-Dünya Su Forumu vb. yapıların bütün politika, karar ve uygulamalarına; ve son olarak,
- Mart-2009'da İstanbul'da yapılmak istenen 5. Dünya Su Forumuna karşıyız!

Neyi amaçlıyoruz?

- Halkın Suyunun şirketlerin eline geçmesine engel olmak için;
- Türkiye'de ve dünyanın her ye-

rinde yerelliklerde yaşananlar ile politik düzeyde atılan adımlar ve bu yöndeki bütün gelişmelerin yanı sıra karşıt mücadele stratejilerini de-yakından takip etmeyi;

- toplanan bilgileri bölgesel toplantılar üzerinden ve aylık bültenler halinde duyurmayı, yayınlamayı ve böylece:

- halihazırda bilinçli bir şekilde yürütülen "yanlış bilgilendirme" sürecini tersine çevirmeyi
- ve halkın, kendi yaşam hakkına, suyuyla sahip çıkması için gerekli bilimsel zeminini oluşturmaya amaçlıyoruz.